

ת"פ 3083/07 - מדינת ישראל נגד יוסף אלטורי - הובא,,פואד אל טורי - בעצמו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14-07-3083 מדינת ישראל נ' אלטורי(עוצר) וachs'
בפני כבוד השופטת דינה מרשק מרים

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פמ"מ - ע"י עו"ד
שטרית
המאשימה

נגד
1. יוסף אלטורי - הובא, ע"י עו"ד נאשף
2. פואד אל טורי - בעצמו, ע"י עו"ד אבג'ז
ממשרדו של עו"ד בן-נתן
הנאשמים

הכרעת דין

החלתי לזכות את הנאשם 2 מכל המiosis לו בכתב-האישום מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המיחס להם ביצוע עבירות של קשר רפואי פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: **חוק העונשין**], סיכון חי אדם במציד בנתיב תחבורת לפי סעיף 29(2) + 29 לחוק העונשין ונסיוון שוד בנסיבות חמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין. לנאים 1 מiosis, בנוסף, ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. עניינו של כתב-האישום באירועים שהתרחשו במהלך חודש יוני 2014, כאשר באותה העת, המתלוון, ג'מעאן שעבאן, עבד בחברת "סופר ברקח", באיסוף כספים מהסניפים והפקדתם בבנק.

במועד שאינו ידוע, ולפני ה - 12.6.14, קשוו הנאשם ואחרים, שזהותם אינה ידועה [להלן יקראו הנאשם והאחרים: **השותפים**], קשר לשוד את המתלוון בעת שוביל את כספי פדיון הסניפים לבנק.

לצורך ביצוע השוד, ביום 9.6.14, בשעות הבוקר, עקב נאים 2 אחר המתלוון, וזאת במטרה ללמידה את דרכי פעולתו בעבודה. הנאשם 2 תיצפת במשריך דקות ארוכות אל עבר "סופר ברקח" שמנוקם ברחוב החרש בנס

צינה, ועזב את המקום רק לאחר שפנה אליו פקח של עירית נס ציונה בשל התנהגותו החשודה וביקש ממנו להזדהות.

עוד לצורך ביצוע השוד, ה策יעו השותפים ברכב טיויטה שחור, מ.ר. 2972874 (להלן: **הטיויטה**), שהיה בחזקתו של נאשם 2 וכן ברכב נוסף (להלן: **הרכב הכספי**), אשר פרטיו אינם ידועים. בנוסף ה策יעו השותפים בשתי מערכות בגדים, כיסוי פנים ובכפות.

ביום 12.6.14, במסגרת עבודתו, אסף המתלוון כספים מ- 8 סניפים של "סופר ברקת" והגיעו אתם אל משרד' החברה, ברחוב חרש 9 בנס ציונה, לצורך ספירת הכספי.

במסגרת קידום הקשר, התקשר הנאשם 2 בשעה 10:45 אל המתלוון ושאל אותו היכן הוא נמצא.

בසמוך לפניה השעה 11:05, הגיעו השותפים אלஇזור משרד' חברת "סופר ברקת" כשהם נסועים בשני הרכבים - בטיויטה וברכב הכספי.

בשעה 11:05 יצא המתלוון ממשרד' החברה כשברטשו מעל לחצי מיליון ₪ בזמן, אותם החזיק בתיק גב שהוא קשור על גבו ועל מותניו, ונסע על אופנו לעכוון סניף בנק ברחובות.

נהג הטיויטה הבוחן במתלוון, ביצע פנית פרסה והחל בניסעה אחריו, פגע באופנו של המתלוון בכוננה להפילו ונמלט עם הרכב הטיויטה מן המקום.

מעוצמת הפגיעה, הועף האופנו אל תוך הצומת, והמתלוון נפל אל הכביש בעוצמה רבה. אז זינקו נאשם 1 ושותף נוסף מהרכב הכספי, כשהם לבושים בשתי מערכות בגדים, רעלוי פנים ומצודים בכפות, רצו אל המתלוון שהוא מוטל הכביש, החלו לתקוף אותו, וניסו לטלוש את תיק הגב שהכיל את הכספי.

השוטר אייל נגי'טי [להלן: **השוטר נגי'טי**], שהה באותו עת בסמוך לזרת האירוע ושמע את פגיעת הרכב באופנו, הגיע אל המקום, ומשהבחן ברעולי הפנים שתוקפים את המתלוון, צעק "משטרת תעצרו!". בעקבות קרייאתו, נבהל השותף הנוסף וברח בריצה מן המקום. השוטר נגי'טי ירה יריית אזהרה באוויר במטרה להרתיע את נאשם 1 מהימלט, סייע למתלוון והשתלט על נאשם 1.

cashaz השוטר נגי'טי בנאשם 1 וביקש לאזקן, החזיר את אקדחו לנדו. אז, ניסה נאשם 1 להימלט, והשוטר נגי'טי נאלץ להשתמש בתריסט פלפל כדי לרנסנו ולאזקן.

כתוצאה ממשעי השותפים המתלוון התקשה בהליכה, נגרמו לו פצעי שפוף גדולים במרפקיו, כאבים בגבו, בדופן בית החזה, בזרועות ובכף רגלו, והוא פונה לבית- החולים.

זרת המחלוקת

.3. בمعנה כתוב שנמסר לכתב-האישום, הנאשם 1 הכחיש שקשר קשור עם אחרים על-מנת לשודד את המתלוון, לרבות הגעה לאזור יחד עם הטיויטה.

עמוד 2

אישר שנשען ברכיב הכספי, אך לא לצורך鄙ו使用 השוד. באשר לפרוטי לבשו, הכחיש שלבש שתי מערכות בגדים ושיהה עם כסוי פנים וטعن, כי היה לבוש בסט אחד של בגדים חמימים, בחם צוואר ובכפפות - וזאת מאחר וחלה בשפעת. חזר והכחיש קשר לרכיב הטיוויטה שפגע באופנוו של המתלוון בכונה להפלו ונמלט מן המקום.

הבהיר, כי לאחר שהתאונה התרחשה, יצא מרכיב הכספי על-מנת לעזור למתלוון שנפגע, מכחיש כי תקף את המתלוון ושניסה לטלוש את תיק הגב ממנו. בעת שיצא לעזור למתלוון נשמעה וריה באוויר, הוא נלחץ, נבלע וניסה להימלט מאוחר ולא הבין במה דברים אמורים. הכחיש שניסה להימלט מידיו של השוטר גג'תי.

.4. בمعנה הכתוב, הכחיש הנאשם 2 מחוסר ידיעה שהמתלוון עבד בחברת "סופר ברקט" באיסוף כספי הפידיוון מסניפי החברה והפקדתם בבנק.

הנายน 2 הכחיש כי קשור קשר עם השותפים לשודד את המתלוון במהלך עבודתו.

הודה בכך שהוא במקום, בסמוך למשרדי החברה, ביום 14.6.9 בשעות הבוקר, אך זאת על רקע חוב כספי מאוחר ועבד בעבר עם חברת "סופר ברקט", ולכן הכחיש כי עקב אחר המתלוון במטרה למדוד את דרכי פעולתו בעבודתו.

הודה, כי רכב הטיוויטה היה בחזקתו, כאשר שכר רכבים על דרך קבוע לשימושם של בני משפחתו, אך הוא אינו נהוג בשל שלילת רישיונו, וביום האירוע לא ידע שנעשה שימוש ברכב על-ידי מי מבני משפחתו, אם בכלל.

עוד הודה, כי התקשר אל המתלוון באותו היום, אך לא על-מנת לקדם את הקשר ולא בשעה שצינה בכתב האישום. טען, כי מכיר את המתלוון ממקום עבודתם המשותף ושותח עימו באשר לחוב כספי שהנายน אמר לקובל.

הכחיש מחוסר ידיעה את אירוע התאונה וניסיון השוד.

אין מחלוקת באשר לסכום הכספי אותו נשא המתלוון בתיקו (ראו, למשל, פרוטוקול עמ' 130, שורה 9).

.5. בסופה של יום, לאחר שמיית הראיות והסיקומים, חזרה בה הتبיעה משני רכיבים שמפורטים בכתב-האישום: 1. השיחה בין הנายน 2 למתלוון ביום "התאונה" התקיימה בשעה 9:41 ולא בשעה 10:45, כפי שמספרת בסעיף 6 בכתב-האישום; 2. השותפים לא תקפו את המתלוון בעת שהיא מוטל על הכביש, כמפורט בסעיף 10 בכתב-האישום.

.6. עוד יאמר, כי המארג הראייתי שהציגה הتبיעה שונה לגבי כל אחד מהנאשמים. בהקשר זה יצוין, כי הتبיעה לא הצליחה להביא לאיתו ולהתיצבו של עד תביעה עיקרי - אוסמה אלטורו (ע.ת.25), אשר ככל הנראה, היה מוסף לדבר לראיות הקיימות, ואולי גם באשר לחלקו של הנายน 2 באירוע.

סקירת הראיות וקבעת ממצאים מהימנות - נายน 1

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הימצאות הנאשם 1 בזירה, אופן לבשו, והתנהגות מפלילה

7. ראיית התביעה המרכזית בעניינו של הנאשם 1, היא תפיסתו בזירת "התאונת" ונסיון השוד, כשהוא לבוש בשתי מערכות בגדים, כיסוי פנים (חם צוואר) וכפפות, והכל בעוד רעל פנים נוסף ברוח מהמקום.

8. לייאת פרג'פור, ע.ת. 6, עבده כקופאית בمساعدة שווארמה המצודה בסמוך למקום התאונת. מדובר בעבדה נטולת עניין במשפט, אשר תיארה את שראוי עיניה.

הודעת העודה, אשר נמסרה מיד לאחר האירוע ובמקום עצמו (ת/14), הוגשה בהסכמה כתחליף לעדות ראשית. תיארה, שראתה אדם שרוע על הכביש, על סף מסעדה שווארמה. אדם אחר שהיה לבוש בחולצה שחורה וכובע שחור ברוח לכיוון הצד השני של הכביש, זרק את כובעו על הכביש והחל לרוץ לכיוון רחובות. ציינה שהבחור שברח היה רעל פנים, הוריד את כובע הגרב שלו וזרק אותו (שורות 6 - 11). תיארה, כי ברכב האפור (סוג מאזהה), היו שני רעלים פנים, אחד מהם כאמור נמלט, והשני נתפס על-ידי שוטרים (הוא הנאשם). אישרה, שהחשוד שננטפס היה רעל פנים והשוטרים הורידו לו את הכובע, הוא "הלך מכות" איתם וניסה לברוח (עמ' 2, שורות 7-8).

במהלך עדותה בבית-המשפט (בישיבת יום 8.1.15) חזרה על התיאור ואישרה לשאלת ב"כ הנאשם 1, כי בתחילת לא הבינה שמדובר בשוד. עוד אישרה, כי בمساعدة קיימות מצלמות - אך הן אין רלבנטיות לזרה. בסוף העדות השיבה לב"כ הנאשם 1, כי רצתה לחתת למטלון את התקיק כדי לבדוק לו את הגב, כי הכל היה מלאدم (פרוטוקול עמ' 85, שורות 19 - 21). המתلون, שהיה נסער, השיב בשלילה ואמר לה שתתקשר ל"קיוקו" (הוא אליו טל, ע.ת. 4 - הבעלים של "סופר ברקת").

9. השוטר ג'תי, ע.ת. 2, ראש משמרת בתחנת רחובות בזמן האירוע וכיהם ראש משמרת בתחנת רملלה, היה בمساعدة שווארמה יחד עם השוטר שמחה שפירא (ע.ת. 3 - להלן: **השוטר שפירא**) בעת שאירעה ה"תאונת".

معدותו (בישיבת יום 24.12.14) התרשםתי, כי המذובר באיש משטרת מנוסה, אשר היה עקי בגרסתו לאור כל העדות, הפגין אמינותה בתיאור האירועים ללא הגזמה, תוך שזכור במדוק את פרטיהם.

10. השוטר ג'תי העיד, שבזמן שהמתין עם השוטר שפירא לשוווארמה, שמע חריקת צמיגים, וכשיצא לכיוון היציאה מהمساعدة, הבחן בשני אנשים שיוצאים מרכב כסוף שהיה בדיק מולו (פרוטוקול עמ' 27, שורה 16). תיאר, שהם יוצאו מהדלנות האחוריות, כאשר האדם שיצא מהדלנת השמאלית היה גבוה ובהיר, והאדם שיצא מהדלנת הקרובה יותר, כיסה את פניו באמצעות חם צוואר מיד עם יציאתו מהרכב (עמ' 26 לפרוטוקול, שורות 21 - 26). נראה היה, שני הבחורים תוקפים מישחו על הרצפה, והשוטר המנוסה הבין מיד כי המذובר באירוע שוד (שם, שורות 26 - 28). הבחור השני הצליח להימלט והנפטר 1 החל לרוץ ונראה היה מבולבל. לאחר שהשוטר ירה ירי באוויר, הנאשם 1 התכווף, השוטר כיוון עליו את האקדח והשכיב אותו על הרצפה - כאשר בזמן שאחיז אותו הוא הוריד את החם-צוואר מהראש

וזרקו (עמ' 27 לפרטוקול, שורה 6). בעת שנייה לאזקו, וכשהכניס את האקדח לנרתיק, הנאשם 1 התרומם, ניסה ללכט מהמקום, אז השוטר תפס אותו בחזקה וריסס אותו בגז פלפל.

לאחר שהצליח לכבל את הנאשם 1 עשה עליו חיפוש ומצא, כי על הנאשם 1 שני זוגות מכנסיים, קופוץין וכפפות. בתוך המכנס הפנימי מצא את רישון הנהיגה של הנאשם 1 (עמ' 27 לפרטוקול, שורות 10-12).

במהלך החקירה הנגידית, עמד על כר, כי הנאשם 1 היה עם חם-צואר וקופוץין אפור על הראש, כאשר באמצעות החם-צואר הסתיר את פניו (עמ' 27 לפרטוקול, שורות 27-31), וכי לא ניתן היה לראות אלא את עיניו (עמ' 28 לפרטוקול, שורה 3). הסכים עם הסניגור, כי עקרון, אם קיימת היכרות בין אנשים, ניתן להזותם על-פי העיניים בלבד (עמ' 28 שורה 17). העד עמד על כר, שהנאשם לא ברוח מהרי - אלא הירוי הוא שגרם לנאשם 1 לעצור (עמ' 31 לפרטוקול, שורה 13).

11. ע.ת. 3, השוטר שמחה שפירה, יומנאי במטה הארץ בرمלה, היה כאמור באותה שעה עם השוטר נגיתי בעבודה בשכר, ואכלו יחדיו במסעדה השווארמה.

מדובר למי שמשרת כשנתיים במשטרת, ולמעשה בעת האירוע היה בפעם הראשונה והיחידה בשטח. התרשםתי כי היה נסער מאד מהארוע (וכך אף העיד בישיבת יום 24.12.14 – עמ' 22 לפרטוקול, שורה 12), מצב אשר הביא לכך שזכירת הפרטים שלו לקתה בחסר. כר, למשל, העיד כי רעלוי הפנים יצא מדלת הזזה של רכב מסחרי לבן (פרטוקול עמ' 25, שורות 13 – 16), וזאת בנגדו לעדותה האובייקטיבית של קופאית מסעדת השווארמה ועדותו של השוטר המנוסה ג'נטוי.

עדותו יכולה לשמש אף חיזוק לפרטים שנמסרו על-ידי הקופאית והשוטר ג'נטוי לפיהם, השניים שייצאו מהרכב היו רעולי פנים (עמ' 16 לפרטוקול, שורה 21; בעמ' 31 לפרטוקול, שורה 11 בחקירה הנגידית), עמדו לתקוף את המתלוון באמצעות ידיהם – וכן לעניין התרחשויות "התאונה", כפי אפרט בהמשך.

12. במהלך חקירותיו במשטרת, סיפק הנאשם 1 הסברים תמהימים שאינם עומדים ב מבחן ההגין באשר לאופן לבשו, הימצאותו וה坦נהלותו בזירה. על חלק מהשאלות במהלך חקירותיו סירב להשיב, ועל כל הודעותיו במשטרת סירב לחתום.

13. בהודעתו הראשונה מיום 12.6.15 (ת/1), שמר לרוב על זכות השתקה. באשר לסתת הימצאותו בזירה, הטיח בו החוקר כי עדיף לו שימסור היכן נמצאים השניים שברחו מהמקום. הנאשם השיב לחוקר, באופן מתחכם: "**זה העבודה שלך, תביא אותם**" (shore 59). החוקר הציע לו לספר את האמת לפני שיוואו השניים, והנאשם הגיב על כר בצחוק (shore 58-61).

14. בחקירה השנייה, שבוצעה ביום 18.6.15 בשעה 11:11 (ת/2) מסר, כי הוא בדרך כלל רגיל ללבוש שני זוגות מכנסיים עלייו (shore 19-20), ותמיד הוא לובש חולצה בעלת שרול ארוך. כשבועת עם העובדה כי يوم האירוע היה יום קיץ חם השיב, שיש אנשים שחם להם, ויש אנשים שלא.

כשנאמר לו שהוא נתפס רעל פנים, ענה שהוא היה חבוש בכובע ולא רעל פנים (shoreה 30) ופניו היו גלוות (shoreה 34).

במהלך חקירותו, הוצאה בפניו תמונה ממהלך מעצרו, כשלל ידו כפפות. הנאשם 1 אישר שהוא רואה כפפות, ושאל: "אבל איפה הם" (shoreות 37 - 38). כשנאמר לו שבמהלך מעצרו הצליח להשליך את ה cpfot ולהעליין, השיב שאין לו מה לומר על כך.

כשנשאל אם הוא הולך בדרך כלל ברחוב עם כפפות, ענה שלפעמים, לרובות בקייז, כשהוא עונה בעבודות (shoreות 43 - 45), אך לא זכר מה קרה אליו באותו היום ובאותו מקום (shoreה 47).

באשר להתנהלותו בזירה מסר כי במקרה נקלע למקום, ומסר גרסה לא ברורה לפיה: "**אנחנו באנו מלוד באנו להסתובב ביציאה הנהג לא עצר הוא דפק את נהג האופנוע ירדנו ופתאום לא יודעים מה קרה שני שוטרים באו**" (shoreות 15 - 16). בעקבות התאונה, הנאשם 1 ירד מהרכב לראות מה קרה למחלון, פתאום שמע ירי, אז קופצו עליו שוטרים ואזקקו אותו (shoreות 4 - 5). הנאשם סירב למסור את שם הנהג מחשש לחיו, וכן כי אינו יודע מה קרה לרכב הפוגע (shoreה 9).

15. בחקירה שלשית ביום 24.6.14 בשעה 13:17 (ת/3) הוסיף הנאשם 1 על גרטתו ומסר, שביום התאונה היה חולה ושם על עצמו בגדים ארוכים (shoreה 6). מטרת הנסיעה באותו היום הייתה חיפוש עבודה (shoreה 8).

כשנשאל מדוע יצא מביתו כשהוא לא מרגיש טוב ונאלץ ללבוש בגדים ארוכים וכפפות, ענה שהוא אוהב לצאת מביתו ו"**כל אדם לגופו**" (shoreה 59).

נאמר לו שבעת שנותפס לא התلون על מחלת מעבר למכות שקיבל במקום, ועל כך השיב כי לא נשאל על כך (shoreה 51).

אישר, שביום האירוע היו לו כפפות, חם צוואר וכובע (shoreה 53). עומת עם התמונה מעט מעצרו לפיה היה עם כפפות ומסר, כי הוא מכונאי, לכל מכונאי יש כפפות זהה רגיל (shoreה 58). ציון, כי בתמונה שצורפה לת/3, נראה הנאשם 1 בעת מעצרו, כשהוא אזוק, לבוש בגדים ארוכים ועוטה עליו כפפות מלאות. באשר להסבירו להימצאותו בזירה, הפעם מסר, כי מטרת הנסיעה למקום הייתה חיפוש עבודה (shoreה 8), ופירט כי הוא מכונאי הרכב ואופניים (shoreה 49).שוב סירב למסור מי היה אליו הרכב משומש שהוא חשש לחיו, וחזר על כך, כי ירד מהרכב כדי לסיע לפגיעה (shoreה 18).

התרכשות תאונה בין הטויטה לאופנוע - האם הם?

16. אין מחלוקת, כי הרכב הכספי אכן היה בזירת השוד, ממנו יצא הנאשם 1, כאשר הוכח כי רעל פנים נוסף יצא ממנו.

17. מבחן הראיות ומהעדים שעמדו לפניי עולה, כי הטויטה השחורה עולה לראשונה עת הגיע המתלון לתחנת המשטרה שלושה ימים לאחר האירוע (ת/19), ביום 15.6.14 שעה 14:00. מהודעת המתלוון עולה, כי מסר למשטרה מספר רכב של טויטה בצבע שחור, אותו ראה בסרטון באינטרנט. הבהיר, כי קיבל את מספר הרכב מאדם שלא רצה להזדהות מחשש מפני משפחות המעורבים. ברגע שקיבל את מספר הרכב פנה לקב"ט שעובד ב"סופר ברקמת" על-מנת שיעביר את המספר למשטרה (שורות 4-8). החוקרים לא בדקו את מקור המידע שמסר המתלון, אך עצם מסירתו הבoil בהמשך את החוקרים לרכב הטויטה השחור המוזכר בכתב-האישום, אותו השכיר הנאשם 2 מיניב קוקו (ע.ת. 7).

18. רכב טויטה שחור מ.ר. 74-728-74 נתפס כמה שעות לאחר מכן (בשעה 20:16) ברשותו של אסמה אלטורי (ת/26 אשר הוגש בהסכם)- אותו עד תביעה מרכז אשר לא אותר על-ידי התביעה.

19. ואכן, על-פי דוח צפיה (ת/10) שנערך על-ידי החוקר יואל אוליאל (ע.ת.11) עולה הימצאות של רכב טויטה שחור (MBOLI שנitinן לראות את לוח הזיהוי) המופיע בזירה בדיקות הסמוכות לאירוע. במצלמות החיצונית של "סופר ברקמת", נראת המתלון נושא על קטנו עחרי משאית, מיד נראית טויטה שחורה כשהיא עוצרת, עושה רופס, והרכב נושא אחריו הקטנו. טויטה שחורה נראית גם במצלמות העירייה, לאחר הימלטות נאשם 1 מהזירה, כשהיא מגיעה בmphירות מרוחב החרש לכיוון הכביש הראשי ולבסוף רחובות. אין מחלוקת, שה"טאונה" לא נקלטה במצלמות.

20. בראיות אלו לא די כדי לקשר את קיומו של רכב נוסף לזרת השוד.

ואכן, בהמשך החקירה, הובא רכב הטויטה והאופנו, שעליו רכב המתלון, לבדיקה התאמת נזקים על-ידי رس"ב אליעזר סיג (ע.ת. 15). חוות-דעתו של הבוחן הוגש בהסכם (ת/16) וממנה עולה, כי המדבר מי שעבד בשנת 1998 כבוחן תאונות דרכים באט"ן שפהה במשטרה.

מצאי חוות-דעתו מעלים, כי הנזק בפגוש הקדמי מצד ימין ברכב הטויטה, (גובה 0.40-0.58), מתאים לנזק בגובה מכסה הפלטייק באופנו, מצד האחורי השמאלי (גובה 0.50).

בנוסף, שריטות קלות בפגוש הקדמי הימני של הטויטה (גובה 0.60), מתאימות לשritisות בדופן שמאל האחורי של האופנו (גובה 0.60-0.70).

כמו כן ישנה התאמת קלה של שריטות בחלק התיכון של הטויטה, בפגוש הקדמי מצד ימין (גובה של 0.20), אשר מתאים לגובה בחלק התיכון במכסה פלטייק ברצעת ההינע, מצד שמאל של האופנו.

עוד נמצא סימני שפשוף באופנו כתוצאה מנפילת האופנו לאחר אימפקט ראשוני, כאשר האופנו נפל על דופן ימין ונראים סימני שפשוף בגין הפגיעה, בפלטייק התיכון וברגליית הנסוע האחורי.

מסקנות חוות הדעת המבוססת על התאמת נזקים היא, שרכב הטויטה פגע באופנו המתלון, כאשר פגוש מצד ימין בחלק התיכון של הרכב פגע בחלק האחורי מצד שמאל של האופנו. קיים מגע נוסף בין מכסה

הפלסטיני של רצעת ההינע באופנו לBIN החלק התחתון בפגוש קדמי מצד ימין של הטויטה.

עוד צוין, שלאחר מכן נוצר מגע בין פגש קדמי מצד ימין וכנפ' קדמי מצד ימין ברכב הטויטה לדופן האחורי של האופנו.

מסקנה נוספת של הבוחן היא, כי לאחר האימפקט בין שני כלי הרכב, נפל האופנו על דופן ימין, וכתוצאה מכך נגרמו שריטות בדופן ימין של האופנו.

לחווית-הදעת צורפו לוח צילומים המתעד את ההתאמות והנזקים בין שני כלי הרכב וכן המתעד נקודות שרשם לעצמו בעת שהיה בזירה.

21. במהלך חקירה נגדית, הסכים העד, שבאוף תיאורתי הפגיעה בטויטה יכולה הייתה להיווצר מפגיעה במשהו אחר, אך לגופו של עניין עמד על כך שמצוה התאמה בין הנזקים שאותם התבקש לבחון (עמ' 102 לפוטוקול, שורות 30-31; עמ' 103 לפוטוקול, שורות 5-7).

עוד אישר במהלך חקירה נגדית (לב"כ נאשם 2) שם הייתה התאמה של סימן הטעעה של צבע היה מצין זאת. אישר, שלא נמצאו צבעים כהים כמו שחור, אדום וירוק, אלא נמצאו צבעים שפחות רואים כגון אפור. עם זאת, חזר על כך ש מבחינת הגובה יש התאמה בנקודות המפגש (עמ' 103 לפוטוקול, שורות 25-27, עמ' 104, שורה 1).

לענין שאלת הצבע, הבahir העד בחקירה חוזרת, כי ב מהירות נסעה גובהה, כאשר יש אימפקט בין שני כלי רכב, ניתן להבחין בצבע שעבר מכלי רכב לשנהו. במקרה הנוכחי, אין בידו נתן אודות מהירותו, אך לפי המפות שבחן לא נראה לו שמדובר ב מהירות גבהות - כך לפי ניסיונו לבחון (עמ' 104 לפוטוקול, שורות 13-15). לדעתו, אין מדובר ב מהירות של 90 - 100 קמ"ש, שאז סביר להניח שהמתлон היה נהרג כתוצאה מההתאונה.

22. צוין, כי על-פי הודעתו של יניב קקון (ע.ת. 4 - ת/13), בעל העסק שהסביר את הרכב לנאשם 2 - הרי שבמועד השכירת הרכב (ביום 23.5.14) המצב הפיזי של הרכב היה חדש, אם כי יתכן שהיו שריטה או שתיים, אך בשום אופן לא דפיקות פח וטമבון (שורות 10-12). כשהוזגנו לו צילומי הרכב וביהם נראית מכת פח בחלק הקדמי שמאלית של הרכב, עמד על כך, שהמקרה לא הייתה בעת מסירת הרכב (shoreה 17).

נסיין תליישת תיק הגב מן המתلون

23. לטענת התביעה, מטרת הקשר הייתה לשודד מן המתلون את הכספי על-ס"ר 527123 ולזמן, אותם נשא בתיק על גבו בעודו רכב על האופנו. לשיטת ההגנה, לא הצליחה התביעה להוכיח כי התקיק שהיה על גבו של המתلون אכן נקרע ממנו.

לעוני זה, רלבנטית עדותו של אלי טל (ע.ת. 4 - המכונה "קיקו"), שהוא הבעלים של רשות "סופר ברקת". מהודעתו מיום 17.6.14 בשעה 11:42 (ח/9), אשר הוגשה בהסכמה כרואה לאמתות תוכנה עולה, כי כאשר הגיע לזירת האירוע, ראה את המתלון שכוב על הרצפה ומסבבו משטרה ואנשים רבים. תיאר, כי התקיק היה מוחזק בידיו של המתלון, והמתלון מסר לו את תיק הגב עם הכסף. באותו רגע, שלח את אחד מעובדיו לבנק ברחובות, בצד שיפקיד את הכסף (שורות 11-3). **לשאלת החוקר הבהיר, כי המתלון מסר לו שהתיק קרווע בידית, אך הוא עצמו לא ראה זאת** (עמ' שני בהודעה, שורות 2-3).

במהלך העדות בבית-המשפט (בישיבת יום 5.1.15) חזר על גרסה זו. בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 אישר, כי קיים רק תיק אחד שמשיירם לבנק ומפקידים את הכסף. הבהיר, כי כשהחזירו את התקיק מהבנק, עוד באותו היום המשטרה לקחה אותו וגילתה שהתיק קרווע (עמ' 40 לפרטוקול, שורה 14-19). עם זאת, חזר והדגיש כי הוא עצמו לא ראה שהתיק קרווע.

.26 אין ספק, שבכל הנוגע לתיק הגב, הוכחו מחדלי חקירה - החל בעובדה שהמשטרה לא תפסה את התקיק בזירה ואפשרה העברתו לידי אלי טל או נציגו.

פקד מאור גורן (ע.ת. 10), אשר היה אחראי על החקירה, אישר במהלך עדותו (בישיבת יום 5.1.15), כי אינו זוכר אם מישחו בשטח הבחן בתיק הקרווע (עמ' 64 לפרטוקול, שורה 3). עוד השיב, כי אינו יודע מה התרחש עם אותו תיק, מרגע שנלקח מהזירה ועד שהכסף הופקד בבנק (עמ' 65 לפרטוקול, שורה 14). הוא עצמו לא ראה את התקיק (עמ' 66 לפרטוקול, שורה 3).

.27 רס"מ אורלי ארמה (ע.ת. 9), חוקרת בתיק, אישרה, שמדובר שערכה שלושה ימים לאחר האירוע (ביום 15.6.14) עולה, כי עשתה נסiouן לאתר את תיק הגב. העודה אישרה שהתיק לא היה בזירה, ומתשובותיה בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 עלה, כי שוחחה עם אלי טל, אשר היה בחו"ל, ועל כן התקיק לא הוחזר מידית. החקירה הסתמכה על דבריו אלי טל, אשר מסר כי כל אותה העת, התקיק היה במשרדים של הסופר או בבנק - אך לא בדקה מעבר לכך (עמ' 94 לפרטוקול ישיבת יום 8.1.15, שורות 5-30).

עדות המתלון

.28 למורת מחדלי חקירה חמורים אלו, אומר כבר, כי על בסיס הודעות המתלון (בעיקר), ניתן לקבוע ממצאים עובדיתיים באשר לתיק הגב.

.29 בטרם ATIICHIS ישירות לנושא זה אזכיר, כי המתלון לא התייצב במספר ישיבות, ועודותנו נשמעה רק לאחר שהוצעו לנו צו הבאה. במהלך עדותו, הוכרז כעד עוין.

מעבר להתנהלות זו, ניכר היה מיד עם תחילת עדותו, שאיןנו מטעון למסור גרסה מפלילה כנגד מאן דהוא ומסר תיאור כללי ומתחמק לפיו, קיבל מכח ועפ', בדיק פנוי הרמזו, אין יודע מה קרה והתעורר בבית-החולים. כשנתבקש על-ידי התובע להבהיר ולדיביך בפרט האירוע, בקש מב"כ המאשימה ש"לא ילחץ אותו" וכי אמר את האמת בחקירתו הראשונה (עמ' 112 לפרטוקול, שורות 20-21).

במהמשך, תיאר פרטיהם נוספים באשר לתאונת, אך נמנע באופן ברור ממשירת כל פרט אשר יש בו כדי להעניק גoon פלילי לתאונת. כך למשל תיאר, כי הגיע רכב מימין או משמאלו או מאחור והוא עף, ומעבר לכך אינו יודע דבר (עמ' 112 לפרטוקול ישיבת ים 20.4.15, שורה 25-29). אישר, כי כשנפל מהאופנוו התקיק היה על גבו (עמ' 113 לפרטוקול, שורה 1), ובעת שהיה שרוי על הרצפה, בחורה רצתה לקחת ממנו את התקיק והוא לא נתן לה (עמ' 113 לפרטוקול, שורות 1-3). גם לשוטרים לא אפשר לחק את התקיק (שם, שורה 5).

כשנשאל שוב אם הבחורה שעובדת בשווארמה הגיעו אליו ראשונה, ענה שאין זוכר, ובשלב זה הוכרז כעד עוין.

כשעומת עם האמור בהודעתו במשטרה, שם מסר שיצאו שני רעלוי פנים מהרכב, השיב: "**כל מה שאמרתי זה
שמה, לא צריך לפתח ולהפוך אותה, אמרתי הכל בחקירה הראשונה. נפלתי מהאופנוו, קיבלתי מכח
מהכביש ולקחו אותו באמבולנס. כל מה שאמרתי במשטרה אמת**" (עמ' 115 לפרטוקול, שורות 21-23).

.30. במהלך החקירה הנגדית לב"כ הנאשם 1, חוסר רצונו של המתלון למסור מידע מפליל עליה באופן ברור עוד יותר. כך למשל, העיד, כי הבין שמדובר בשוד בגין שהשורטים אמרו לו שמדובר בשוד (עמ' 117 לפרטוקול, שורה 23); נמנע מלאריך כי הגיעו אליו רעלוי פנים (עמ' 118 לפרטוקול, שורות 12-14). כשהנשאל לגבי האפשרות, שתיק הגב נקרע כתוצאה מנפילתו, השיב שהחלה מרחק של 10 מטרים על הכביש כשהתקיק על גבו, וכן יתכן שהתקיק נקרע כתוצאה מההחלקה (עמ' 118 לפרטוקול, שורות 20-22). הדברים הגיעו עד כדי כך, שבמונעה לשאלת ב"כ נאשם 1 - האם האדם שהגיע אליו עם חם צוואר היה עם פנים גלויות, השיב העד: "**תקשיב, היה קר גשם**" (עמ' 124 לפרטוקול, שורה 31) שכזוכר, האירוע התרחש באמצעות יוני.

.31. כאמור, המתלון עצמו אישר באופן מפורש, כי מסר גרסה אמיתית במהלך חקירתו הראשונה (ת/18). בנוסף לאישור זה על-ידי העד, הרי שיחסו רצונו המובהק למסור מידע מפליל לצד התכנים שנוטחו להלן בהודעה זו, מבאים אותו להעדיף את האמור בה על-פני העדות בבית-המשפט - והכל לפי האמור בסעיפים 10א'(א)ו - (ג) לפקודת הראות [נוסח חדש], תש"א - 1971 [להלן: **פקודת הראות**].

.32. ואכן, הודעתו הראשונה נגבהה שבע שעות לאחר האירוע (12.6.14 בשעה 17:53) בביתו על-ידי החוקרת אורלי ארמה (ע.ת.9). החוקרת אישרה, כי גם אם מדובר באדם שאין יודע לקרוא וכותב, הרי שהיא מקריאה לו את ההודעה, ועزم העובדה שחתם עליה מעידה שכנראה הבין את מה שהקריאה לו (עמ' 148 לפרטוקול ישיבת ים 31.5.15 שורות 13-16). יצוין, כי התרשםי מחוקרת מנוסה, כנה גלויה - אשר העידה באופן אותנטי על כל מהלך החקירה, גם כשבועת הגנה באשר לקיומן של מחדלי חקירה.

.33. בהודעה זו סיפור המתלון, כי הוא עובד 4 שנים לעורך באיסוף כספים מכל סניפי "סופר ברקע" ומביא את הכספי למשרדים בנס ציונה (שורות 2-4). הוא מסר גרסה קוחהנטית לפיה, אסף בבוקר כסף במשרד, שאותו ספר יחד עם ריקי בלקר (ע.ת.5, פקידה במשרד הסופר), אותו הכנס לתיק אדום שהוא עליו, ונסע להפקתו בבנק (shoreot 6-10).

בسمוך לשעה 11:15 יצא מהמשרד, שם את התיק על גבו, קשר אותו למנתנו וכתפיו, ונסע על האופנוע שלו (shoreot 10-12).

טייר, כי נסע ברחוב החרש, ובעת שהתקoon לפנות שמאלה בסמוך למסעדת השווארמה, הבחן ברכב שנסע במחירות אחריו ונתן לו מכח תוך כדי הנסעה. כתוצאה מהמקרה נפל מהאופנוע, ולפתע הגיעו שני רעלוי פנים עם כפפות, אשר יצאו מרכבו שנותן לו מכח (shoreot 13-18). המתلون הוסיף, כי מדובר ברכב מזדה, אשר הגיע לעברו במחירות, כאשר הרכב נתן לו מכח והוא עף למרחק של 10 מטרים (עמ' 3, shoreot 16-17).

בהתחלת, סבר שמדובר בתאונת דרכים, אך לאחר מכון הבין שמדובר בשוד. **טייר, כי אחד משני רעלוי הפנים שהגיעו לעברו, חתר את התיק עם סכין בכתפיו.** הוסיף, כי בעט באותו אחד, אז הגיעו שני שוטרים - אחד מהם ירה באוויר, ולאחר מכן אחד החשודים ברצח (shoreot 18-23).

המתلون טייר עוד בכנות, כי השניים לא הספיקו להוכיחו אותן אותן באופן מיידי (shore 27).

.34. ציון, כי מספר ימים לאחר האירוע, המתلون הוא שביא למשטרה את תיק הגב שהוא עליו במהלך השוד (ראו ת 20 מיום 18.6.14) ומסר, כי התקיק קרווע ברצואה שלו (ראו גם דבריו של אליל טל בת 9 מיום 17.6.14, shore 28, אשר אישר כי התקיק נמצא אצל המתلون, והמתلون מסר לו שהוא קרווע).

פרשת הגנה - עדותם של נאשם 1

.35. הנאשם העיד בישיבת יום 14.6.15, ומסר גרסה לאكونית לפיה, התרחשה תאונה במקום, הם ירדו לעזר, פתאום הם שמעו ירי, קפצו עליהם שוטרים ותפסו אותם (עמ' 151, shoreot 13-14). הוסיף, כי לא הספיק לעזר לנפגע.

.36. בחקירה הנגדית נשאל האם נסע ברכב כסוף, והנאשם השיב, שאינו יכול לומר אם נסע או לא נסע, הוא שיר לחמולה בדואית ואני רוצה להסתבר או לסביר את חיזי. כשועמת עם המענה לכתב-האישום לפיו מסר שנסע ברכב כסוף, השיב, כי לא אמר שהוא נהג ברכב כסוף (עמ' 152, shore 13).

הבהיר לשאלות התובע, כי הנהג ראה את התאונת ועצר, כאשר הוא ואדם נוסף שישב לידיו במושב האחורי ירדן לעזר לנפגע, מאחר שחויבו שמדובר בתאונת דרכים (עמ' 152, shoreot 17-22).

כאשר נשאל על הבגדים שלבש, מסר גרסה חדשה לפיה אינו מבין על אלו בגדים מדובר, כאשר בעת חקירתו

لبש שורטס, מכנסיים ארוכים ועם צוואר. הסביר שבאותה תקופה הוא היה מקורר ולבש את הביגוד ההפוך (עמ' 152, שורות 28-31).

באשר לכפפות הסביר, שכל חיו גדל כמכונאי והוא לבש כפפות במהלך כל שעות היוםה (עמ' 153, שורות 1-8).

כשהתובע עימת אותו עם העובדה שבאותו היום לא היה בעבודה השיב: "... אתה לא ידוע מה עשית מה לא עשית" (עמ' 153, שורה 10).

כשנשאל באשר לטייע לנפגע ולעיתוי הירי השיב באופן מתחמק, כי לא הספיקו לגעת בנפגע, "אולי נגענו בו אולי לא, פתאום שמענו ירי...". (שם, שורה 20).

הנאשם לא סיפק תשובה ברורה, מדוע שתק בחקירתו בהנחה שככל מעורבותו הסתכמה ברכינו לטייע לאדם שנפגע בתאונת דרכים. לאחר שההתיעץ עם עורך-דיןו, החליט למסור גרסה (עמ' 153, שורות 30-32).

הuid, כי הרכיב בו נסע לא פגע במתלון (עמ' 154, שורה 10). כשהופנה אל הדברים שאמר בחקירה השנייה (ת/2), לפיהם הנהג לא עצר והוא "דף" את נהג האופנוע - השיב, שהתקoon שהנהג ברכב האחורי פגע ולא התקoon לנוהג שהוא אתם (עמ' 156, שורה 16).

בהמשך חקירה נגדית, בمعנה לשאלת התובע: "התחלת לדבר קודם שהגעתם, נגעתם או לא נגעתם בו, מה כן עשיתם", העלה הנאשם את סוגיות התקיק מיזומתו מביל שנשאל על כך: "קרתה תאונה וראינו את הבן אדם על הרצפה, לא ידוע אם הספקנו להוריד את התקיק או לא, לא זכר את זה וזה מה שהיא" (עמ' 154 שורות 21-23). בהמשך, השיב שוב באופן מתחמק: "אני אמרתי לך שלא הספקתי להוריד את התקיק, ד.מ.מ., לא זכר אם הספקנו לגעת בו או לא נגענו בו" (עמ' 156, שורה 21).

הנאשם מסר, כי אינו מכיר את המתלון ולא גדל אליו באותה שכונה. כטעות עם הגרסה שעלה בבית-המשפט על-ידי עורך-דיןו לפיה הם מכירים מילדות, השיב שהוא מכיר את המשפחה מאז שהם ילדים והוא ידוע מי המתלון (עמ' 157, שורות 1-7). כשידר לטייע לנפגע, לא ידע שהמדובר במתלון, שכן היה לו קסדה (עמ' 157, שורות 10-13), וכי לא הספיק לבדוק את המתלון היה ומיד שמעו את היריה (עמ' 158, שורות 18-17).

37. הנאשם בעדותו והויר רושם שלילי ביותר, כאשר מסר תשובות מתחמקות אך מוחשבות. ניכר כי האמת אינה בפיו, באשר רב הנסתור על הגלי במידע שהוא מוכן למסור בעת עדות. הנושא היחיד שהעליה מיזומתו היה לענן הסוגיה המרכזית של קריית התקיק, כאשר במקביל התהמק מממן תשובה ברורה האם הספיקו לגעת במתלון, אם לאו. הגרסה במלול נתולת כל הגין, ולפיה במקרה, נקלע לזרת "תאונת" בה היה מעורב הרכב אותו שכר בן משפחתו, בעודו לבוש בגדיים כפולים, בחם-צואר ובכפפות באמצעות חדש יוני - ובמקרה, המתלון הוא אדם שמשפחתו מוכרת לנאים מילדות.

קבעת ממצאי עובדה וסיכון - נאשם 1

38. על בסיס מכלול עדויות התביעה בחיזוק עדותו השקרית של הנאשם, אני קובעת את הממצאים הבאים: המתلون יצא מעט אחרי השעה 00:11 ממשradi חברת "סופר ברקע" כשברשותו מעלה לחצי מיליון ל"ג במחזון, אותו החזיק בתיק גב שהיה קשור על גבו ועל מותני, ונסע על אופניו לכיוון סניף בנק ברחובות.

מדוח הצפיה של החוקר أولיאל ומחוות-דעתו של בוחן הדריכים עולה, כי הטויויטה השחורה שהיתה בחזקתו של הנאשם 2 ביצעה פניה פרסה והחלה בנסיעה אחר אופניו של המתلون, כאשר רכב זה הוא שפגע באופניו, הפילו, ולא נראה יותר בזירה.

מהודעת המתلون במשטרה עולה, כי מעוצמת הפגיעה, העוף האופניו אל תוך הצומת, והמתلون נפל אל הכביש בעוצמה רבה. בשלב זה, ועל-פי עדויות השוטר נגי'י וליאת - הקופאית ממפעצת השווארמה, הגיע הנאשם 1 ואדם נוסף מרכב כסוף. הנאשם 1 היה לבוש בשתי מערכות בגדים, כיסה את פניו בחם-צואר מיד עם יציאתו מהרכב ולבש כפפות. השני היה רעל פנים. השניים רצו אל המתلون שהוא מוטל על הכביש.

למרות מחדי החקירה בכל הקשור לתפיסת התקיק, המשך ה"שרשרת", או-הציג התקיק בבית-המשפט, הריGAN שאני קובעת על-פי הודעתו הראשונה של המתلون, כי אחד משני רעל הפנים שהגיעו לעברו חתר את התקיק עם סכין בכתפיו. על-פי הودעתו الأخيرة של המתلون (ת/20) הוא שהחזר את התקיק למשטרה וטייר אותו כקרוע ברצועה.

השוטר נגי'י, אשר שמע את פגיעת הרכב באופניו, הגיע אל המקום ב מהירות, וכשהבחן בשני רעל הפנים בטרם החלו לתקוף את המתلون, הבין מיד שהמדובר בשוד וצעק "משטרת עצץ!". בעקבות קראתו, נבהל רעל הפנים השני וברח בריצה מן המקום. בשלב זה, הנאשם 1 החל לרווץ, נראה היה מבולבל, ולאחר שהשוטר יראה ירייה באוויר, הנאשם 1 התכווף, השוטר ציוון עליו את האקדח והשכיב אותו על הרצפה - כאשר בזמן שאחז אותו הוא הוריד את החם-צואר מהראש וזרקנו. בעת שניסה השוטר לאזוק את הנאשם 1, ולאחר שהכניס את האקדח לנרתיק, הנאשם 1 התרומם, ניסה לcliffe מהמקום, אז השוטר נגי'י תפס אותו בחוזקה ורים אותו בגז פלפל.

בנוסף לחם-צואר, הנאשם 1 נעצר بعد הוא לבוש שני זוגות מכנסיים, כובע וכפפות - ואני דוחה את גרסתו הכבושה, שעלהה לראשונה בבית-המשפט, כאילו לבש "שורטס" יחד עם מכנסיים ארוכים. כל הסבירו המשתנים והנסיבות של הנאשם באשר לאופן לבשו באמצע הקיץ, שכפפות לידי, וכן באשר להימצאו ה"מקרים" בזירה והימלטו מהמקום מחזקים את ראיות התביעה שפורטנו.

הairoע הסתיים בכך שהמתلون נחבל, כפי שפורסם בכתב-האישום, ביקר במינו מיד לאחר האירוע ושוחרר (ת/17א, ת/17ב').

39. על כן, התביעה עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח, כי הנאשם ביצע עבירה של נסיך שוד המתلون בנסיבות חמימות, אשר בנוסף, ביום "התאונה" יחד עם הטויויטה והפגיעה במתلون מbasיסים עבירה

של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורה. בהימלטו מהזירה לאחר קריאות השוטר נגתי וירית האזהרה באior, וכן בהתנהלוותו לאחר שנא Zuk, ביצע הנואם 1 עבירה של הפרעה לשוטר.

.40. באשר לביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע יצוין, כי נסיבות האירועים מלמדות כי הדבר באירוע אשר הצריך תכנון, כאשר עסקין בהכרח באיסוף מידע לגבי המתלון, הנסיבות הראשית בשני רכבים תוך תיאום ביניהם ובוים "תאונת" והגעה לזרה עם לבוש מתאים. ייאמר, כי אכן לא הובאו לפני ראיות שירות המצביעות על פעולות שנעשו קודם לאיורם שביכולתן להצביע על קיומו של קשר כאשר ATIICHIS לחלקו של הנואם 2 באיסוף המידע בהמשך). ברם, עובדת קיומו של קשר ניתנת להוכחה גם בדרך של הסקת מסקנות מאירועים מאוחרים שהתרחשו לאחר הייצרו של הקשר, בלבד שהמאחר מלמד על המוקדם (ראו, למשל: ע"פ 8416/09 מדינת ישראל, מולנרג ואח' נגד חרבות ואח' (9.6.10), בפסקה 51; ע"פ 685/81 אהרון ואח' נגד מדינת ישראל, פ"ד ל'(1) 673 (1983), בעמ' 686).

.41. לאור כל האמור לעיל, אני מרשים את הנואם 1 בביטוי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, סיכון חי אדם במשדי בנסיבות תחבורה לפי סעיף 332(2) + 29 לחוק העונשין, נסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

סקירת הראיות וקבעת ממצאים - נואם 2

.42. כפי שקבעתי לעיל, התביעה הציגה מארג ראייתי שונה ובלתי תלוי לגבי כל אחד מהנאשמים. לטענת התביעה, ניתן להוכיח את המiosis לנואם 2 בכתב-האישום על בסיס מארג ראיות נסיבתי, הכלול עדות פקח אשר הבхи בנואם עורך צפיפות לעבר "ספר ברקמת" מספר ימים לפני נסיון השוד; העובדה שאינה מוכחת, ולפיה הנואם 2 הוא ששכר את רכב הטויטה השחור; מסירת אלבי מופרך שלא ניתן לבדוק; קיום שיחה עם המתלון בסמוך ל"תאונת"; אמירות מפלילות שהוקלטו בין לו אוסמה אלטורי - אותו עד תביעה אשר לא אותר - במהלך מעצרם המשותף.

.43. אומר כבר, כי קיימים חישד כבד, שכן הנואם 2 היה אחד מן הקורסים ומעורב באירועים נושא כתבת-האישום. עם זאת, לא די בחישד בלבד, ובענינו של הנואם 2, לא הצליחה התביעה לעמוד בנטל המוטל עליה להוכיח את המiosis לו בכתב-האישום מעבר לספק סביר.

התצפית אל עבר משרד "ספר ברקמת"

על-פי המפורט בכתב-האישום, שלושה ימים לפני אירוע התאוננה ונסיוון השוד, ביום 9.6.14, בשעות הבוקר, עקב נאשם 2 אחר המתלוון, וזאת במטרה למלוד את דרכיו פועלתו בעובדה. הנאשם 2 תיצפה במשריך ארכות אל עבר "סופר ברקח", ועזב את המקום רק לאחר שפנה אליו פקח של עיריות נס ציונה בשל התנהגו הטעודה וביקש ממנו להזדהות.

45. הפקח, שי ישראלי (ע.ת.8), מושם כסיר במשריך - 9 שנים בעיריות נס ציונה. הודיעתו הוגשה בהסכם הודהה שנכתבה 7 ימים לאחר התיצפה הנטענת, ביום 16.6.14 (ת/15). בהודעה זו מתאר הפקח, כי ביום 9.6.14, במהלך סיור שגרתי, התקבל דיווח על ניסיון חטיפת תיק מהנינוי "סופר ברקח" ברחוב החרש. לאחר שהחשודים נמלטו מהמקום, שותפו של הפקח חבר אל קב"ט הספר, והעד המתוון בניידת ברחוב חרש בקרבת הספר. אז הבחן באדם חשוד ברחוב החרש, ממוקם מול הספר ומעבר לכਬיש, אשר הביט לעבר הספר בצורה מחשידה. הפקח המשיך להסתכל על החשוד כ- 10 דקות, וברגע שהחשוד הבחן בו ובニידת, החל בהליכה. הפקח יצא מהニידת, וניגש לעברו במטרה להזהותו ושאל למשמעו במקום. החשוד טען שהוא עובד בספר ומהכח לכסף, הזדהה והציג רישיון נהיגה. בשיחת טלפון לשוטר השני שהוא עם קב"ט הספר, אישר הקב"ט שהחשוד עבד בעבר בספר. החשוד, פואד אל טורי - הנאשם 2, אמר שהגיע למקום במוניות. לאחר הבדיקה שוחרר ועזב את המקום (שורות 7-25).

46. במהלך חקירה נגדית (בישיבת יום 1.3.15), תיאר העד, כי המרחק בין הניידת לבין הספר היה 20-25 מטרים, כאשר המרחק בין לבני נאשם 2 עומד על אותו מרחק, משומן שנאשם 2 ניצב מול הספר בצד השני (עמ' 98 לפרטוקול, שורות 17-20).

עומת עם הטענה לפיה הנאשם 2 טען ששוחח בטלפון - והעד השיב בכנות כי אינו זוכר, אך זוכר שהסתכל על הנאשם 2 כ- 10 דקות בעת שהآخر הסתכל על הספר (עמ' 99 לפרטוקול, שורה 16).

לאחר שעומת עם העובדה שההודהה נכתבת כנכתבה כ- 7 ימים לאחר האירוע אישר הפקח, כי לא זכר במדוייק את דברי הנאשם 2 ולא ייחס לדברים חשיבות באוותה העת; על-כן, ניתן שהנאשם אמר לו שיש לו עובדים בספר ושהגיע לחתת כסף (עמ' 100, שורות 7-11). בהמשך החקירה הנגדית, אישר את הדברים באופן מפורש:

"איך הואסביר לך את הנוכחות שלו שם."

ת. אמר לי שהוא ממתין לעובדים שלו לצריכים להביא לו כסף." (עמ' 100, שורה 28).

47. תיעוד הדברים שמסר הנאשם 2 כשבועיים לאחר האירוע ודברי העד עצמו, שופכים אור אחר על האמור בכתב-האישום. עדות זו מעלה, כי קיימת אפשרות שנוכחותו של הנאשם 2 במקום הייתה תמיימה, לצרכים עסקיים, ולא לצורך תצפית פלילית במסגרת הקשר.

.48. ואכן, מהודעתו ועדותו של אלי טל (ע.ת.4), הוא "קיקו", הבעלים של "סופר ברקח" עולה, כי הנאשם
2 מצוי עימו בקשר לעבודה ממושך של כ - 10 שנים (ת/9, שורות 19 - 20).

במהלך חקירה ראשית מסר, שנאשם 2 עבד איתם במשך 10 שנים וכ- 5 - 6 חודשים לפני האירוע סיים את
העבודה (עמ' 38 לפרטוקול ישיבת יום 5.1.15, שורות 18 - 21).

בחקירה נגדית, הובילו פרטיטים נוספים. העד אישר, כי הוא מכיר את הנאשם 2 בין 15 ל- 18 שנים. בתחילת, עבר
כשומר בסופה, ובהמשך הפך לבעל עסק עצמאי של חברת כוח אדם, אשר סיפק עובדים לטעור במשך כ- 10
שנתיים (עמ' 41 לפרטוקול, שורות 7 - 14).

כן אישר, שהיתה התנהלות כספית בין לבן נאשם 2 (עמ' 41 לפרטוקול, שורה 17).

העד פירט, כי נתן הלואה לנאשם 2 בינואר 2014 על סך 60,000 ₪ (עמ' 42 לפרטוקול, שורה 3), כאשר
המתلون הוא שביקש את הלואה עבור אביו של נאשם 2 (עמ' 42 לפרטוקול, שורות 8 - 9), ומשמש בפועל
כערב להזרתה. בהקשר זה הוסיף, כי היחסים בין המתلون לנאשם 2 היו טובים (עמ' 43 לפרטוקול, שורות
13 - 17).

בנוסף, עולה כי קיימת התחשבנות בין העד לנאשם 2 סביר שיק של הנאשם 2 על סך 60000 ₪, שהלך לאיבוד,
אם כי העד עמד על כך שמחנתו הדברים סגורים (עמ' 43 לפרטוקול), וכן כי תלויות תביעות של העובדים
כלפי החברה על כך שלא קיבלו משכורת (עמ' 42 לפרטוקול, שורות 24 - 25). העד הסביר שככל מה שקשר
לעובדים והתחשבנות כספית, הוא זה שהתנהל מול נאשם 2. העד אישר שהוא מתין עם סיום התנהלות
הכספית, אך נאשם 2 לא הגיע לסדר את העניין, שכן אסר לנאשם 2 ליצור עמו קשר (עמ' 45 לפרטוקול,
שורות 6 - 12). סוגיה זו נותרה לא ברורה, ולא נتابקרה כל הבירה בחקירה חוזרת.

.49. נראה, כי בכלל הקשר למערכת היחסים בין העד לנאשם 2, רבי הנסתור על הגלו. עם זאת, מעודתו
עליה הנטען הבירור לפיו, קיימת היכרות רבת שנים בין הנאשם 2 לבין מערכות העבודה של "סופר
ברקח", כך שלא מופרcta טענת ההגנה לפיה, אין כל הגין לצורך של הנאשם 2 לעורר תצפית על דרכי
עבודתו של המתلون - עימיו קיימת מערכת יחסים טובה של שנים (וזאת למرات ב"כ נאשם 2 הבהיר
במענה הכתוב כי המתلون עובד בסופר באיסוף כספי הפקיד מהחברה והפקדתם בבנק - מחמת חוסר
דיעת).

.50. למעשה, שתי עדויות אלו מעלו ספק בחלוקתו של הנאשם 2 במסגרת הקשר הפלילי, כמו שערר
תצפית לגבי אופן עבודתו של המתلون.

נאשם 2 והטוויטה

.51. הראה הנוספת שקשורה את הנאשם לאירוע נסיוון השוד של המתلون היא העבודה, שאינה מוכחת,
ולפיה הנאשם 2 הוא שchar את הטוויטה השחורה - לגבהה קבעתי כי היא זו שפוגעה באופןו של

המתלון. אלא, שגם בנושא זה הצליח ב"כ נאשם 2 להעלות ספק בדבר מעורבותו של מרשו, על רקע טענותיו כי שכר רכבים באופן קבוע לשימושם של בני משפחתו, כשהוא עצמו נהג בשל שלילת רישוין, וכי ביום האירוע לא ידע שנעשה שימוש ברכב עלי. ידי מי מבני משפחתו, אם בכלל.

.52. לעניין זה רלבנטית עדותו של יניב קקען (ע.ת. 7), שהוא בעל עסק להשכרת רכבים בלבד, וממנה עולה כי הנאשם מצוי עימיו בקשר עסקי רציף של השכרת רכבים תמורת תשלום חודשי קבוע.

אישר, כי ביום 23.5.14 ערך חוזה להשכרת רכב מסווג טויטה קורולה בצבע שחור, לוחית זיהוי 74-728-29 עם נאשם 2. בהודעתו (ת/13) תיאר, כי הנאשם שוכר ממנו רכבים במשך תקופה ארוכה של שנה לערך. כאשר יש תקלות ברכב, נאשם 2 מחליף רכב ונערך אליו חוזה חדש לפי הרכב שנלקח. נאשם 2 משלם לו סכום חודשי של 4,500 ל"נ, לעתים בשיקום, לעתים במזומנים (שורות 3-7).

.53. בחקירה הנגדית שוב אישר, כי נאשם 2 שוכר ממנו רכבים תקופה ארוכה, וכי הוא מגיע תמיד עם אדם שיש לו רישיון ומציג את הרישיון. בחוזה נרשם מי שהציג את הרישיון (עמ' 74 לפרטוקול ישיבת יום 5.1.15, שורות 21-22).

יצוין בהקשר זה, כי הסכם השכרת הרכב הוגש בהסכמה בישיבה מאוחרת יותר (ביום 14.6.15 - ת/24), ועלה ממנו, כי הנאשם 2 הוא שהציג את הרישיון שלו בעת השכרת הרכב. ב"כ המשימה לא חקר את העד בעניין זה (כאשר מי שהסביר את הדברים הוא הנאשם 2 במענה לשאלות בית-המשפט בעמ' 65 שורות 17-20).

העד אישר עוד במהלך חקירה נגדית, כי ידוע לו מהיכרותו עם נאשם 2 שהוא אינו נהג וכי הרכב שוכר משמש את כל בני משפחתו (עמ' 74 לפרטוקול, שורות 24-27).

שיחת הטלפון בין הנאשם למTELON בטעון לאיורע

.54. כזכור, כתבת-האישום מפרט, כי כ- 20 דקות לפני התאונה ונסיוון השוד, בשעה 10:45, התקשר הנאשם 2 למTELON ושאל אותו למקום הימצאו.

.55. במהלך שמיית הראיות ובסיומים, הסכים ב"כ המשימה, כי התקיימה שיחה בין המTELON לנאשם 2 בשעה 9:41, ולא כפי המפורט בכתב-האישום.

.56. העובדה שהוסכם כי השיחה בין הצדדים לא התרחשה בסמיכות לאירוע נתען באופן מקורי, לצד הוכחתו של קשר מתמשך בין הנאשם 2 למTELON וגורסתו של המTELON עצמו, מעלים ספק כי אכן מדובר בשיחה שנערכה במסגרת הקשר הפלילי.

.57. מהודעת המתלון - ת/18, לגביה קבعتי כי קבילה היא לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות, עליה כי הוא עמוד 17

קיביל שיחה מנאשם 2 (בשעה 10:45, השעה הנΚוΒה בכתב-האি�Σום), אך הוא מקבל שיחות טלפון רבות. מסר, כי נאשם 2 עבד עם הסופר, יש לו עניין עם שיק, והוא שאל עליו (עמ' 2, שורות 3 - 7). עוד מסר, שנאשם 2 שאל אותו איפא הוא נמצא, הוא השיב כי הוא נמצא באזור ונאשם 2 שאל אותו בונגע לשיק (עמ' 2, שורות 9 - 10).

המתלונן מסר עוד, שאינו לנאשם 2 רכב מסוים (עמ' 3, שורה 2).

בהתודעה השנייה (ת/19), סiffer שבב, כי נאשם 2 התקשר אליו בחצי שעה לפני האירוע ושאל היכן הוא - אך כאמור, אין מחלוקת כיום כי אותה שיחה התבצעה בשעה מוקדמת יותר - 9:41.

כפי שעה מכל מה שפורט לגבי המתלונן, יש מקום לנ��וט בזהירות בקביעת ממצאים על בסיס עדותם בבית-המשפט. כאמור רק, כי במהלך עדותם בבית-המשפט, המתלונן אישר כי שוחח עם הנאשם 2 באופן תדרי בקשר לעובדיו (כאשר אין מחלוקת שבאותו היום שוחחו שלוש פעמים) וכי היה ערב להלוואה שלקח עבור אביו. עוד מסר, כי כל 12 הסניפים יודיעים שהוא אוסף כספים, אם כי לא אמר לנאשם 2 שהוא עובד עם כסף (עמ' 125 לפרטוקול, שורות 26 - 31).

באשר לשאלתו של הנאשם 2: "איפה אתה נמצא" אישר, שבערבית קיימת מילת סLANG - "וואנק", שפירושה המילולי הוא "היכן אתה נמצא", אך למעשה הכוונה היא לסוג של שאלת "מה נשמע", "מה אתה עושה" (עמ' 124 לפרטוקול, שורות 1 - 4, 10 - 12).

החוקרת אורלי ארמה (ע.ת.9), אשר כאמור גבתה את עדותם של המתלונן והוחזרה להיעיד בשנית ביום 31.5.14 באשר לעדות זו (לצורך הוכחת סעיף 10א' לפקודת הראות) לא נשאלת ישירות לעניין זה על-ידי ב"כ המאשימה, אלא הסבירה כי המשמעות של "היכן" ו"איפה" היא זהה (עמ' 147 לפרטוקול שורות 21 - 22).

59. צוין, כי שמו של פואד אלטורי עלה לראשונה בחקירהו של המתלונן מיום האירוע אגב תיאור אותה שיחה, שהובילה לחשד כנגדו. מבחינת המשטרה, חשב זה התגבר לאחר שהמתלונן מסר ביום 15.6.14 כי בתאונה הייתה מעורבת טויפת שחורה והוביל כי זו מצויה בחזקתו של הנאשם 2.

60. נזכר נסף שחזק במהלך החקירה את החשד למעורבותו של נאשם 2 היתה עדותה של ריקי בלקי (ע.ת.5), אשר משמשת כגבירות של רשות "סופר ברקט" במהלך ארבע שנים. בהודעה שנגבתה ממנה ביום 17.6.14 מסרה, כי בעת שספרה את הכספיים עם המתלונן, קיבל שיחות טלפוניות רבות, והוא סיפר לה שהנאשם 2 התקשר אליו ושאל אותו למקום הימצאו. שיחה זו, בנוסף לכך שידוע לה שלנאשם 2 יש חובות כלפי אנשים, גרמו לה לחשוד ולומר למTELONן כי יזהר בדרכו (ת/21, שורות 19 - 21).

במהלך העדות בבית-המשפט, חזרה בה העדה מכל אמירויותה במשטרה בטענה כי לא אמרה את הדברים, תוך שהקפידה לדבר בשבוחו של הנאשם 2. העדה הוכרזה כעדת עוינית, וההגנה הסכימה כי הודעתה תתקבל כראיה

لتוכנה (עמ' 132 ל פרוטוקול ישיבת יומ 20.4.15). במהלך החקירה הנגדית של ב"כ הנאים עמדה על כך כי החוקר הוא שיקר שכותב דברים שלא נאמרו מפה, ועמדו על כך כי לא חודה בנאים 2.

במארג הראייתי הסופי, לא נראה כי היה בכוחה של עדות זו כדי לחשק את ראיות התביעה; אך בכל מקרה, מעבר לצורך אומר, כי מדובר בעודה שקשה לברור בין האמת לבין השקר שבדבריה (כאשר יתכן והדבר נובע מהחשש מפני הנאשם 2 - ראו פנitemה אליו מיזמתה בעמ' 141 שורה 19, אם כי מדובר באפשרות בלבד שלא הוכח), ולא ניתן לקבוע כל ממצא על בסיס דבריה.

הודעות הנאשם 2 במשטרה

61. הנאשם נחקר לראשונה ביום 16.6.14 בשעה 1:23 (ת/5). בחקירה זו שמר על זכות השתקה עד שישוח עם עורך-דין.

62. בחקירה השנייה, שהתקיימה ביום 17.6.14 בשעה 10:18 (ת/6) המשיך לשמור על זכות השתקה. אישר שشוחח עם הסניגור בטלפון, וכי דבר עימו בבית-המשפט, אך מסר שעורך הדין צריך לבוא אליו, ולאחר מכן יענה לחוקרים על השאלות (שורות 3-5). בהמשך שמר על זכות השתקה, וכשנאמר לו שהימנעות מהשיב לשאלות עשויה לחשק את הראיות נגדו, ענה שהוא מבין ומਮتن לעורך דין (shoreה 30).

63. בחקירה השלישית, אשר התקיימה ביום 22.6.14 בשעה 11:45 (ת/7), הכחיש את החשדות המזוהים לו. הנאשם מסר גרסה, לפיה אינו עובד ונשאר בבית, למעט סיורים, במשך 8 החודשים האחרונים על רקע סכסוך (shoreות 14-16).

אישר ששכר טויטה שחורה, הרכב בו נתפס אוסמה, כאשר אוסמה לעתים נהג ברכבת, והוא עצמו בשלילה (shoreות 22-24). מסר, כי אינו יודע מי עוד נהג ברכבת, הרכב נשאר בחוץ וכל המשפחה משתמשת בו (shoreה 28). בהמשך החקירה טען, כי אינו זוכר ואינו יודע הין היה הרכב הטויטה ביום האירוע (shoreה 76), וחוץ מאוסמה שמשתמש ברכבת, אין לו עוד שמות של משתמשים בטויטה (shoreה 92). מסר, כי שכר את הרכב לפני חודש וחצי, כל הזמן שוכר רכבים מהחברה הזאת ואף פעם לא בודק אם יש מכות על הרכב (shoreה 112). כשבועת עם אימרתו של יניב קקון, אשר מסר שהרכב היה נקי מתאונות לפני שהשכר אותו, ענה הנאשם 2 שקoon יכול לומר את שהוא רוצה, אך הוא מבקש את הדוח שמדראה אם היו מכות לפני ההשכרה (shoreה 116).

באשר למשיו ביום האירוע, מסר שאת היום התחל בرمלה, משם לakhir מונית ספיישל בסמוך לשעה 09:30 ונסע אליה לנס-צינה, לשם הגיע כבר ב- 10:00. היה צריך לפחות בחור בשם אלעד, הבעלים של חנות בגדים "קלאסיקו" ברחוב ויצמן 11 בנס צינה (shoreות 46-47), אך הוא עבר ליד החנות והיא הייתה סגורה. שוחח עם אלעד בשעה 11 לערך, כאשר אלעד מסר לו שיגיע למקום בעוד שעיה. הסביר שהיה צריך ל千古ת בגדים מעלה והוא אצל 4 ימים לפני כן, ביום ראשון (shoreות 49-64). הנאשם המתין לאלעד חצי שעה במונית, ולאחר מכן

המשיר בנסיעה לרחובות (שורות 58-59).

בהמשך החקירה נשאל שוב לגבי מעשיו בנס-צינה. כשנשאל מתי היה בנס צינה לפני האירוע, ענה שהוא ביום ראשון או שני והגיע לשם גם במניות (שורות 118-120). סיפר שבשעה 10 הסתובב בנס צינה במשך שעתיים וחצי ואז נסע (shore 127). כאשר נשאל מדוע לא המתין ליד חנות "קלאסיקו" במקום להסתובב שעתיים וחצי בנס צינה, ענה שאפשר לשאול את אלעד, הבעלים של "קלאסיקו", שאליו העביר שיק על הבגדים שקנה חודש לפני כן (shore 130) והוסיף, כי ביום האירוע התקשר אל אלעד בשעה 10:30 לערך (shore 134).

נשאל אם הוא הסתובב חצי שעה ואז התקשר אל אלעד, ענה: "**הסתובבתי, מה אני מאשר בבית מה אני יחוור לloud**" (shore 136).

אישר שלאורך כל הזמן זהה, בערך שעה, המונית חיכתה לו, וכי רוב הזמן הוא נושא במוניות ספיישל, על רקיעה הסכום בו מצוי, עליו לא הרחיב (shore 66). מסר, שב吃过 נסע באופן קבוע עם שני נהגי מוניות, אך בשל סכסוכיו אף נהג לא מוקן לחת אתו (shore 86).

מסר, כי דיבר באותו בוקר עם אנשים נוספים, ביניהם עם המתلون בשעה 9 או 9:30, עימם שוחח אודוט אוטו שיק שמווקפה על-ידי הבעלים של "סופר ברקט" (אלי טל). ציין שדיבר עם המתلون באותו היום פעמיים (shore 68-72). הסביר, כי לא שאל את המתلون היכן הוא נמצא, אלא אמר לו "אייפה אני יכול לראות אותך" (shore 94), וכי הוא מדבר עימו בתדיות גבואה, כל יומיים (shore 96).

באשר לקשר בין נאשם 1 מסר, כי הם משפחה רוחקה (shore 100).

64. הנאשם 2 נחקר ברביית ביום 24.6.14 (ת/8).

אישר שהוא פסול נהגה, אך הוא שוכר רכב שכן הוא משתמש בו לצורכי סיורים (shore 14).

כאשר נשאל למי מסר את הרכב ביום האירוע, אמר שענה על השאלה הזאת בחקרתו הקודמת ואמר שלא מסר את הרכב, אלא הוא עמד בחוץ (shore 20).

שלל שהרכב ששכר פגע באופנו של המתلون (shore 25-28).

אישר שביום האירוע היה בנס צינה ליד "סופר ברקט" ודיבר עם המתلون 3 פעמים (shore 42).

בהמשך, נשאל שאלות באשר לשיחות שביצעו מכשיך הסלולארי שלו ותקשרות שהתנהלה בין לדודו, עמר אלטורי.

הנאשם עומת עם קיומם של תכנים מפליליים אשר עלו מתרגיל חקירה שנערכ בינו לבין אוסמה (ת/11), אותם הבahir או הבהיר (shore 77-87).

65. המסמך ת/11 הוגש והתקבל בטרם הוברר, כי הتبיעה לא הצליחה להביא להתייצבותו של אוסמה אלטורי. מדובר בדי"ח תקצור של תרגיל חקירה שנערך בין הנאשם 2 לבין אוסמה אלטורי, אשר נכתב על-ידי פקד מאור גורן. במסמך עצמו מצוין כי הוא נכתב לאחר שמיעה ראשונית, ואת התרגום ביצע מתרגם מהחברה חיזונית בשם אמר נצר. פקד גורן העלה את עיקרי הדברים אשר עלו בין הנאשם 2 לאוסמה, ولو המדובר היה במסמך קביל, ככל הנראה ניתן היה לקבוע כי עולמים בו תכנים מפליליים.

עם זאת, בסופו של יומם, למרות הדזמנויות אין-ספר, ובלי קשר לאי-התיאצבותו של אוסמה אלטורי, הتبיעה לא צלהה בהוכחת קבילות המסמך.

פקד גורן עצמו לא זכר את מהלך העניינים באשר לתרגיל חקירה זה (עמ' 68 פרוטוקול ישיבת יום 5.1.15). להוציאו אותו תקציר שיחה, הتبיעה לא ביקשה להגיש את דיסק החקירה, גם לא באמצעות פקד גורן. התמליל המלא של הדברים אף הוא לא נמצא (כאשר על קיומו של תמלול ניתן ללמידה החוקר ברונר, ע.ת. 12, פרוטוקול עמ' 50 לישיבת יום 5.1.15, שורה 21). בנוסף, המתרגם עצמו לא הובא (אשר שמע את הדיסק יחד עם פקד גורן - ראו עדותו של פקד גורן, פרוטוקול עמ' 68 שורה 4; כן ראו דבריו ב"כ המאשימה לעניין הבאות של המתרגם בעמ' 69 שורה 15). הבנת מלאה השיחה בין השניים על ההקשרים העיקריים ממנו היא חשובה, ובמיוחד על רקע טעויות העולות על-פני הטקסט (כדוגמת: "**וז שילך לעו"ד רוני ברוחוב ז'בוטינסקי**", כאשר המדובר בעו"ד רוני ז'בוטינסקי אשר יציג את הנאשם 2).

בנוסף, לא עלו כל ממצאים באשר לתרגיל החקירה מחקירותו הנגדית של הנאשם 2 בבית-המשפט.

אשר על כן אני מקבלת את טענת ההגנה, כי לא הוכחה קבילותו של המסמך - לא מבחינה עובדתית, וממילא לא על-פי הקriterיונים הקבועים בהלכה הפסוקה. אשר על כן, כטענת ב"כ הנאשם 2, לא ניתן לקבוע ממצאים מרשימים על בסיס האמור במסמך ת/11, כולל חלקים מסוימים שהתקיימה בין אוסמה אלטורי לבין הנאשם 2 בתא המעצר.

మחדל חקירה - בדיקת אליבי

66. עיננו הרואות, כי במהלך חקירותו, מסר הנאשם 2 טענת אליבי. לצערנו, בכל הקשור לבדיקה האליבי, אירעו מחדלי חקירה, מהם לא ניתן להתעלם. אין מחלוקת, כי בין הנאשם לבין אלעד ברטף, הבעלים של "קלאסיקו", התקיימה שיחה ביום האירוע בשעה 11:05 (סיכום עמ' 170 שורה 19).

67. על-פי מזכיר שערך פקד גורן (ת/25) עולה, כי ביום ערכית המזכר, 23.6.14, שוחח עם אלעד, אשר באופן כללי חיזק את גרסת הנאשם 2. על-פי המזכיר, אלעד אישר שהוא מכיר את הנאשם 2, שהינו לקווי קבוע בחנות שלו. עוד מסר, שנאשם 2 היה אצלו בשבוע של אירוע השוד, אך אינו זוכר באיזה יום

בדוק. אישר, כי הוא זוכר שקיבל מנאשם 2 שיחת טלפון בבוקר يوم נסיוון השוד, אך אינו זוכר אם פגש בנאשם 2 באותו היום. אלעד מסר שאט החנות פותחת כל בוקר העובדת בין 9 ל- 10 בוקר, כך שאינו שעת פתיחה קבועה. אלעד לא הזמין במהלך כל החקירה לגבייה עדות.

68. פקד גורן נחקר ארוכות בעניין זה במהלך עדותו בבית-המשפט. הבהיר, כי ניסה לאתר את הבעלים מספר פעמים, כאשר בסופו של דבר הצליח לשוחח איתו כשהיה בדרך לשדה התעופה. עוד הסביר, כי זו הייתה אחת הפעולות האחרונות שנערכו לפני הגשת כתבי-האישום וממילא לא ייחס לה חשיבות יתרה, שכן הנואם 2 לא הגיע לחנות בסופו של יום (עמ' 76 לפרוטוקול יום 8.1.15, שורות 19 - 25), וمبחרינתו אין מדובר בטענת אלibi (עמ' 77, שורה 1). בהמשך הסביר שלא ראה צורך לבדוק אם יש מצלמות אבטחה במקום, אשר יכולו לתעד את הגישה לפיה המטען הנואם במקום במנוחת (עמ' 77 לפרוטוקול, שורות 8 - 9), וכן שלא ראה צורך לחזור את העובדת באשר לשעת פתיחה באותו היום, שכן הנואם 2 מסר שלא ראה ולא פגש באיש (עמ' 78 לפרוטוקול, שורות 25 - 30). עוד מסר, כי לא ייחס חשיבות לדבריו של אלעד כי הנואם 2 לקוח קבוע שלו וכי היה שם בשבוע לפני כן - שכן הדברים אינם רלבנטיים ליום האירוע (עמ' 79 לפרוטוקול, שורות 5 - 9).

עם זאת אישר, כי למיטב זכרונו קיימת אינדיקציה לשיחת טלפון בין נואם 2 לאלעד (עמ' 79 לפרוטוקול, שורה .(15

69. בסופו של יום, על בסיס המARGIN הראייתי שהוצג לפני בית-המשפט, עיננו הרואות כי מוטב היה להעמיק בחקר גרסתו של הנואם 2, כאשר השיחה הראשונית עם אלעד, אשר תועדה בזיכרון בלבד, מחזקת את גרסתו של הנואם 2 באשר להימצאותו באזורי התאוננה ביום האירוע (אשר עלוי מアイconi הסלולארי של הנואם - ת/22, ת/23). פקד גורן המ夷יט בחשיבות הדברים, כאשר אני רואה לנכון להעיר שמדובר נדרשת המשטרה לבדוק ביתר יסודות טענה של נואם אשר מוסר את גרסה לנוכחות תامة באזורי האירוע, שהיא בבחינת טענת אלibi.

70. צוין עוד בהקשר זה, כי לא הובאו ראיות או עדדים כדי לבסס ממצאים מרשיינים על בסיס איקונים או מחקרים תקשורת שבוצעו בתיק (מעבר להגשת ת/22, ת/23), באשר למסלול הנסעה ומקום הימצאו של הנואם ביום אירוע נסיוון השוד או באשר לחבר טלפוני עם מעורבים אחרים.

פרשת הגנה - עדותו של נואם 2

71. נואם 2 הכחיש כי הגיע ביום 9.6.14 לתחפת על הסופר. הסביר, שבסתוריו היו לו עובדים, והוא היה צריך להוביל אותם כספים וובלך הגע למקום (עמ' 160 לפרוטוקול ישיבת יום 14.6.15, שורות 7 - 8). עוד אמר: "**מה יש לי לתחפת עליו? אני מכיר אותו**" (עמ' 160 לפרוטוקול, שורה 10). עמד על כך, כי שוחח בטלפון עם נהג מונית שייאסף אותו, וכי לא עמד במקום 10 דקות כפי שתיאר הפקח (עמ'

164 לפרטוקול שורות 1-5), כפי שניתן היה לראות במצולמות במקום, אם היו טורחים לבדוק אותם (עמ' 171 לפרטוקול, שורות 9-10).

.72 הנאם העיד, כי ייחסו עם המתلون טובים מאוד עד היום (עמ' 160 לפרטוקול, שורה 5). הוסיף, כי הינו אדם אמיד, ואין סיבה شيיגע באדם שהוא חבר שלו. הסביר, כי התקשר למתلون כדי לבדוק מה עם השיק שלו (עמ' 160 לפרטוקול, שורות 19-20). בנויגוד לمعנה שמסר לכתב-האישום, מסר כי הוא יודע מה תפקידו של המתلون בחברה, כמו כל האנשים במקום (עמ' 167 לפרטוקול, שורות 23-25).

בחקירה הנגדית אישר שלקח הלואה מלי טל בינואר 2014 על סך 60,000 ₪, וכי שהיה איש הקשר בין לאל טל הוא המתلون (עמ' 162 לפרטוקול, שורות 24-25).

כשנשאל על האיסור להיכנס לעסוק, הסביר שהכוונה היא שלא יbia עוד עובדים (עמ' 163 לפרטוקול, שורה 23), על רקע התנהלות כספית בין לאל טל.

.73 באשר לרכיב הטויטה העיד בחקירה ראשית, כי שמע מהחוקרים ובבית-המשפט, שהרכב שלו היה שותף באירוע, אך מעבר לכך, אינו יודע דבר (עמ' 161 לפרטוקול, שורות 3-4), ואין יודע כיצד הגיע למקום.

סיפור שהוא שוכר רכבים כמעט שנתיים מיניב קקון (עת. 7), הוא עצמו נמצא בשלילה, אך יש לו סידורים רבים והוא חייב רכב, כאשר בני משפחה היו לוקחים את הרכב ולפעמים אוסמה הוא שהוא עוזר לו.

בחקירה נגדית, תיאר הנאם 2, כי מצבו הכלכלי טוב מאד, והוא יכול להרשות לעצמו שכירת רכבים ונסיעות במוניות ספיישל. הסביר, שביום האירוע עלה על מונית ספיישל, כי הרכב לא היה, והוסיף, כי יש לו סכסוכים בתוך המשפחה וזאת לא הפעם הראשונה שהוא לוקח מונית (עמ' 165 לפרטוקול, שורות 28-30).

בחקירה החזרת נשאל שוב, מדוע לאלקח את הרכב ביום האירוע, והנאם השיב, כי יתכן ואוסמה השתמש ברכב או מישחו אחר המשפחה, ובכל מקרה, הרכב לא היה אצלו באותו היום (עמ' 171 לפרטוקול, שורות 18-20).

.74 בהמשך עדותו, חזר הנאם על מעשיו ביום האירוע, כשהגע לחנות הבגדים "קלאסיקו", ומסר את השתלשלות האירועים כפי שמסר בחקירהו במשטרה. כן הסביר, מדוע בחקירהו הראשוני שמר על זכות השתייה, כאשר לאחר שנפגש עם עורק-דין מסר גרסה מלאה.

.75 נאם 2 מסר בתחילת עדותו, כי הינו בן 34 שנים, נשוי עם ארבעה ילדים, אשר עד למועדו עבד ככבן כוח-אדם. במהלך עדותו של הנאם 2 התרשםתי, כי המדבר באדם אינטילגנטי, קר-רוח וערמוני, אשר היה מחושב מאד בתשובותיו ולעתים השיב במקוון באופן מתחמק.

קביעת ממצאים וסיכום - נאשם 2

למרות החשד הכבד כי הנאשם 2 היה מעורב באירועים והתרומותיו ממנו במהלך עדותו בבית-המשפט, הרי שכאמור, התביעה לא הצליחה להוכיח את המיחס לו מעבר לספק סביר.

אין מחלוקת, כי מארג הראיות כנגד הנאשם 2 הוא נסיבתי בלבד. הראיות הנسبתיות, בעצם טיבן, הן ראיות אשר אינן מוכחות במישרין את העובדות המהוות בסיס לעבירה. תחת זאת, הן מבוססות עובדות אחרות, אשר מהן ניתן להסיק מסקנה בדבר התקיימות העובדות הטעוננות הוכחוה בדרך של היסקalogical reasoning (ראו ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נגד קרייך (21.1.15), פיסקה 96 והאסמכתאות המוזכרות שם). בססתמכות על ראיות נسبתיות טומניות קשיים אינהרנטיים, אך על אף קושי זה, נקבע פעמים רבות על-ידי בית-המשפט העליון, כי כוחן הראייתי של ראיות נسبתיות אינו נופל מכוחן הראייתי של ראיות ישירות, וניתן לבסס עליו הרשעה בפלילים. בכך להטמוד עם קשיים אלו, על רקע מורכבות הליך הסקת מסקנות מפלילות מראיות נسبתיות, השתרשה בפסקה מתודה תלת-שלבית לבחינת המאrg הראייתי הנسبתי (והמפורט שם, בפסקאות 97 ו- 98). מעבר לכך לא ארכחיב, שכן לעניינו רלבנטית ההלכה הידועה לפיה, קיומו של ספק סביר, ככל שהוא נוגע לראיות נسبתיות מפלילות, משמעו כי ניתן להסיק מן הראיות הנسبתיות הסבר אפשרי אחר השולל אחריות פלילית:

"**כדי לקבוע למציא מרשע על בסיס ראיות נسبתיות, נדרש כי שילובן יוביל למסקנה מפלילה כמסקנה סבירה אפשרית יחידה. בהתקיים מסקנה אפשרית אחרת, שהיא ממשית ואינה דמיונית, שאין בה כדי הפלת הנאשם, דיןו לצאת זכאי.**" (שם, בפסקה 99, תוך ציטוט מע"פ 2102/2004 מדינת ישראל נגד קיס סלים (28.5.2007)).

ניתוח הראיות בעניינו של הנאשם 2 בראוי הפסקה הנ"ל, מביאה למסקנה כי הנאשם הצליח לעורר ספק כי קיימת פרשנות אחרת למאrg הראייתי שהוצע.

באשר לתחזית על הספר הוברר, כי סעיף זה התבבס על עדות של פקח, אשר ערך רישום מאוחר של האירועים ולבסוף לא שלל כי הנאשם 2 מסר גרסה הגיונית לנוכחותו במקום. ואכן הוברר, כי הנאשם 2, קיבל כוח-אדם עצמאי, מצא היה בקשר עסקית ממושך של מעלה מ- 10 שנים עם "ספר ברקע", כך שטעنته כי שהה במקום על רקע התנהלות עסקית לא סגורה נמצאה כלא מופרcta.

בנוסף לעבודה ארכוכ-השנים עם הספר, הוברר כי במקביל, הנאשם 2 מצוי היה בקשר מתמשך עם המתלוון, כך שטעنته לפיה לא הייתה כל תכלית הגיונית לכך שייעורו תחזית על המתלוון, אשר דרכו עבדתו ידועות לו, גם היא אפשרית.

הקשר עם המתלוון לאורך כל התקופה היה טלפוני, כאשר אין מחלוקת על כך שביום האירוע עצמו שוחחו שלוש פעמים על רקע ההתנהלות הכספית המשותפת לשנייהם. הוסף לכך, שבסופו של יום, הסכמה התביעה כי אותה שיחת טלפון חשודה התקיימה לא כ- 20 דקות לפני האירוע, אלא בשעה 9:41 (זהיינו מעלה משעה וחצי לפניו).

באשר לרכיב הטעויטה אשר היה מעורב בתאונת, הרי שלא הייתה מחלוקת כי הנאשם אכן שכר אותה. עד הtribuna הירלאנדית (יניב קקון) אישר את טענת הנאשם לפיה היה משכיר ממנו רכבים באופן קבוע, הוא עצמו לא היה נוהג בהם, וכי בני משפחתו היו מסיעים לו או נוהגים ברכב בעצם.

לכל אלו, נספת העובדה, כי המשטרה לא בדקה כدبוי את גרסת האלibi שהעלתה הנאשם 2, גם אם היא מעלה תמייהות והיא מעורפלת למדי.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם הצליח לזרוע ספק סביר בכל אחת מהראיות שהוצגו באופן נפרד, וכן באשר למארג הראייתי הנסיבתי בכללותנו. אין די בחשד כי היה מעורב באירועים, בתשובותיו המתחמקות בבית-המשפט ובשתיקתו במהלך שניים מחקירותיו, כדי למלא את החסר בראיות הtribuna.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם 2 מהמיוחס לו בכתבי-האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הנוכחים